

Mattias Enn och Ayla Kabaca tolkar Stockholms framväxt i sånger från förra sekelskiftet och framåt.
Foto: Markus Gärder

Gammal satir blir som ny i stadskabaré

Scen | Kabaré

Stockholm! Staden som växer
Med: Mattias Enn, Ayla Kabaca.
Kapellmästare: Carina E Nilsson.
Musiker: Rigmor Bådal, Roine
Johansson, Barbro Lindkvist
PARKTEATERN, VITA BERGSPARKEN

Bo Löfvendahl

scen@svd.se

Koltrasten flöjtär så det hörs i hela Vitabergsparken. Det gör Mattias Enn och Ayla Kabaca också, artisterna i sommarens jubileumskabaré. Den 11 juni är det 75 år sedan Parkteatern hade sin första föreställning på Junotäp-

pan i Gamla stan. Parkteaterdirektör Sissela Kyle välkomnar. Hon lyfter fram jubileet och påminner om att det kan vi tacka stadsträdgårdsmästare Holger Blom för, liksom så mycket annat. Han får också sin rättmätiga hyllning flera gånger under kvällen.

Vad passar bättre på denna scen än en av de klassiska parkbänkar som Holger Blom ritade? Det är den enda rekvisitan, förutom ett positiv som ska påminna om det strävsamma gamla paret Djurgårds-Kalle och Emma.

Bänken får göra tjänst som gondol i Nordens Venedig, med Mattias Enn vid åran och Ayla

Kabaca lättjefullt plaskande i vattnet.

Stockholms skyline med Globen och Stadshuset höjer sig i fonden. En klassisk tunnelbaneskyld meddelar att vi har kommit till T-station Parkteatern.

Kvällen hålls samman av några historiska reflektioner kring Stockholms framväxt, de flesta framförda av Ayla Kabaca med en Fogelströmbok i handen. Men huvuddelen är en lång kavalkad av melodier och kupletter som utgör en resa i tid och rum från förra sekelskiftet och framåt. Frackklädde virtuosen Mattias Enn inleder "med något skälmiskt

i ögonvrån" – så börjar Karl Gerhards text till den återblickande "Sekelskiftets luft", som han skrev för Zarah Leander. Dessa två revy-giganter bildar tillsammans med Ernst Rolf stommen i föreställningen. Carina E Nilssons lilla musikensemble lotsar effektivt sångarna genom flera musikdecennier. Barbro Lindkvists elgitarr-riff ger "Jazzgossen" nya dimensioner.

Med jämna mellanrum utbryter allsång till de mest kända låtarna. Mattias Enn hinner knappt intonera "Jag vill ha en gondol" innan det hörs en lycklig suck från publiken. Den hör till 30-talet, medan 40-talet representeras

av "Den ökända hästen från Troja" och Ayla Kabacas engagerade version av "Min soldat". 50-talet rymmer både "På söndag, på söndag" med sina glasslass och Ulf Peder Olrogs uppmaning att göra som Svenssons gör. Sången om "Rågsved, åtta trappor", Svenska Ords 60-talsförsvar för moderniteten, samsas fint med "Olle Adolphsons "Gustav Lindströms visa". 70-talet speglas i Povel Ramels briljanta "Jag diggar dig", Sveriges äldsta raplåt.

Gammal satir blir som ny igen. I en föränderlig stad får nostalgin ständigt nytt bränsle: Minns du gamla Klara? Minns du gamla Slussen? ■